

Faith Part
Priests Being
One Group Parish Laity
Leadership Between
Need Time
Listening Children Each

BÁO CÁO CÔNG NGHỊ

GIẢI ĐOẠN TẠM THỜI

2024

— THE ROMAN CATHOLIC —
ARCHDIOCESE OF ATLANTA

LỜI NÓI ĐẦU

Các chủ đề nổi lên trong

các buổi lắng nghe ở giai đoạn tạm thời của Công Nghị Hiệp Hành đã phản ánh các chủ đề mà các giám mục trong Tổng Giáo Phận Atlanta đã lắng nghe trong giai đoạn đầu của các buổi lắng nghe, nhưng với trọng tâm rõ ràng hơn nhờ vào các câu hỏi mới và hình thức lắng nghe tông đồ.

Phần lớn báo cáo này sẽ

là những trích dẫn trực tiếp hoặc diễn giải từ những người đã tham gia bảy buổi lắng nghe. Các trích dẫn sẽ được sắp xếp theo chủ đề và những người tham gia buổi lắng nghe.

Các giám mục Atlanta đã mời mọi người tham dự năm buổi lắng nghe khu vực. Hai ban mục vụ cũng đã tổ chức các buổi lắng nghe:

NGÀY	LOẠI	ĐỊA ĐIỂM	#	LƯU Ý
25/02	Khu vực	St. Michael, Gainesville	52	Tiếng Tây ban nha
27/02	Khu vực	St. Philip Benizi, Jonesboro	34	Cho Mọi người
06/03	Khu vực	The Chancery, Smyrna	44	Song ngữ Tiếng Anh & Tây ban nha
07/03	Khu vực	St. Thomas More, Decatur	29	Thanh niên
11/03	Mục vụ	Federal Penitentiary, Atlanta	18	Song ngữ Tiếng Anh & Tây ban nha
08/03	Khu vực	Trực tuyến	73	Cho Mọi người
07/04	Mục vụ	Shrine of the Immaculate Conception, Atlanta	21	LGBTQ+

Tất cả các buổi lắng nghe đều thực hiện cuộc trò chuyện theo hình mẫu Thánh Linh.

Mỗi người tham gia đã nhận được một tài liệu chuẩn bị trước và được khuyến khích suy ngẫm về Rô-ma 12:1-8 và sau đó thành tâm suy ngẫm những câu hỏi sau:

1

Tôi đã thấy hoặc trải qua những thành công—và đau khổ ở đâu—trong (các) cơ cấu/tổ chức/lãnh đạo/cuộc sống của Giáo Hội mà khuyến khích hoặc cản trở sứ mệnh đó?

2

Làm thế nào các cơ cấu và tổ chức của Giáo Hội có thể giúp tất cả những người đã chịu phép rửa tội đáp lại lời kêu gọi rao giảng Tin Mừng và sống như một cộng đồng yêu thương và thương xót trong Chúa Ki-Tô?

CHỦ ĐỀ CHÍNH

Dựa trên sự chia sẻ chung ở cuối mỗi buổi lắng nghe, các chủ đề chính là:

Những suy ngẫm và thảo luận về tính hiệp hành; nhu cầu về cộng đồng; nhu cầu đào tạo ngày càng tốt hơn cho cả tu sĩ và giáo dân; và nhận thức hoặc mối quan tâm về sự chia rẽ trong Giáo Hội.

Các cuộc thảo luận về vai trò của giáo dân, nhưng đặc biệt là phụ nữ trong Giáo Hội, nhu cầu phục vụ tốt hơn những người khuyết tật, mong muốn phục vụ người nghèo và mong muốn tránh xa nỗi sợ hãi về tình yêu thương đã được ghi nhận tại nhiều buổi lắng nghe.

SUY NGẪM VÀ THẢO LUẬN VỀ TÍNH HIỆP HÀNH

Mọi người bày tỏ một loạt các phản ứng đối với tiến trình hiệp hành, từ lo lắng về việc lên tiếng việc mất lòng tin đến lòng biết ơn sâu sắc. Một trong những chủ đề phụ chính của chủ đề chính này là mong mỗi có nhiều cuộc trò chuyện hơn với hy vọng tìm ra điểm chung giữa những người có quan điểm đối lập.

St. Philip Benizi:

St. Philip Benizi:

Nói về việc cho dù không phải tất cả mọi người trong bàn thảo luận đều đồng ý, nhưng họ vẫn có thể thảo luận tốt: Chúng tôi không bao giờ tức giận hay nổi nóng (tối nay, trong khi thảo luận), tối nay chúng tôi buồn. Chúng ta đang thiếu điều mọi người từng nói—để trao đổi với nhau.

Khả năng lãnh đạo là chìa khóa! Thách thức là sự nhất quán. (Chúng ta có) phong cách khác nhau với mỗi linh mục khác nhau. Công Nghị là một cơ hội để hiệp nhất.

Lắng nghe là Chúa Thánh Thần đang hành động!

Chancery:

Kỷ nguyên hiệp hành này mang đến một cơ hội khác để đổi mới Giáo Hội. Điều đó tùy thuộc vào chúng ta có yêu cầu theo dõi bằng tiếng nói hay không.

Nhóm cảm thấy rằng sự bất đồng có giá trị—rằng anh chị em vẫn có thể tạo ra một con đường phía trước. Nhưng chúng ta đang sống trong một thời đại đa nguyên, không chỉ từ trên xuống. Chúng ta phải sử dụng các nguồn lực một cách khôn ngoan để giúp phục vụ tất cả mọi người, đặc biệt là những người bên lề.

Có một dòng chảy ngầm của Chúa Thánh Thần hiện diện. Chúng ta thấy điều đó trong nguyên tắc phụ trợ—những thiên chất của giáo dân được Chúa Thánh Thần hướng dẫn. Sự vươn ra—thể hiện tình yêu đến từ những khoảnh khắc hiệp hành, những quan sát văn hóa. Nếu chúng ta muốn trở nên hoàn thiện, chúng ta cần sự thay đổi liên tục. Nhưng sự thay đổi của chúng ta là dần dần—theo thời gian. Chúng ta cần chú ý đến Chúa Thánh Thần, Đấng nói với chúng ta qua những người khác theo những cách nhỏ bé.

“Tối nay những gì Đức Giáo Hoàng nghĩ về Giáo Hội là tính hiệp hành và lắng nghe. Chúng ta phải tin vào Chúa Thánh Thần và sẵn sàng đồng hành trên hành trình.”

- Giám mục Joel M. Konzen, S.M

St. Thomas More:

“Qua sự hiện diện của anh chị em ở đây, điều đó mang lại cho tất cả chúng ta niềm hy vọng—anh chị em đang nói rằng anh chị em yêu mến Giáo Hội của mình và muốn giúp Giáo Hội làm tốt hơn, để tiếp tục công việc của Chúa Ki-Tô. Mục đích của Công Nghị này là để đến với nhau cùng với Chúa Thánh Thần, để cùng nhau phát triển và tiến về phía trước.”

- Giám mục John N. Tran

United States Penitentiary:

Tiếng nói tiên tri: Việc này đang tiến triển. Chúng ta đã được nghe và bây giờ chúng ta có Thánh Lễ và Phụng Vụ Lời Chúa. Chúng ta đã được nghe và bây giờ chúng ta là một phần của Giáo Hội—đó là điều tốt lành!

Chúng ta được đưa vào và được yêu thương như những con người.

Chúng ta có một cam kết thực sự với chính mình. Chúng tôi tin cậy vào Thiên Chúa [rằng] công trình này sẽ thực sự hiệu quả.

Chúng ta cần có nhiều cuộc trò chuyện hơn!

Để có được những chia sẻ trong quá trình này là một phép lạ thực sự.

Trực tuyến:

(Một số người) lo lắng về tiến trình hiệp hành; không phải ai cũng cảm thấy thoải mái như nhau khi tham gia vào một buổi lắng nghe, và với tư cách là một Giáo Hội, chúng ta cần phải hiểu điều đó. Điều quan trọng là phải lắng nghe và tôn trọng từng người bất kể quan điểm; lắng nghe từng góc nhìn.

(Chúng ta cần) thích nghi hơn với công việc của Chúa Thánh Thần; chúng ta cần lắng nghe hơn là nghĩ rằng chúng ta đã có mọi câu trả lời đúng.

“Sau Lễ Phục Sinh, chúng ta sẽ nghe (trong sách Công Vụ Tông Đồ) điều gì đã thu hút mọi người đến với Giáo Hội. Đó là cuộc sống của các thành viên ... Công Vụ Tông Đồ tự nhiên nhắc nhở một người về một Giáo Hội hiệp hành.”

- Tổng Giám Mục Gregory J. Hartmayer, OFM Conv.

NHU CẦU VỀ CỘNG ĐỒNG

Chủ đề này là trọng tâm trong vòng đầu tiên của các buổi lắng nghe khi những người tham dự thường nói về nhu cầu hoặc mong muốn có một cộng đồng thân thiện, gắn kết. Mọi người muốn thấy Giáo Hội hỗ trợ các gia đình, thanh niên và người khuyết tật. Cũng xuất hiện những lo ngại về sự hòa nhập văn hóa có ý nghĩa.

St. Philip Benizi:

(Chúng ta) nhận thấy nhu cầu củng cố gia đình, không chỉ gia đình có chung địa chỉ gửi thư, mà còn là gia đình trong những người hàng xóm của chúng ta, trong các nền văn hóa của chúng ta, trong Giáo Hội của chúng ta. (Chúng ta) cần phải mạnh mẽ trong tình yêu thương và cam kết với tình yêu. (Chúng ta cần nhận ra) vai trò của gia đình như một nền tảng—thiết lập tinh thần chung. (Liên quan đến căn phòng của những người từ nhiều nền văn hóa/nhóm ngôn ngữ) Chúng ta nhìn (trong căn phòng tối nay) vào các cộng đồng bây giờ khi chúng ta nhìn vào những người trong Giáo Hội. Nó không phải là một tảng đá nguyên khối. Chúng ta quan sát thấy rằng mọi người có những kỳ vọng khác nhau khi họ đến tham dự Thánh lễ vì văn hóa của họ... Chúng ta cần đưa gia đình trở lại với Giáo Hội ... Chúng ta đảm bảo chúng ta biết Thượng Đế đang ở trong cuộc sống của chúng ta. Chủ Nhật không có nghĩa là ngày duy nhất chúng ta hình thành mối liên hệ với Thượng Đế.

“Trong những ân huệ mà anh chị em mang đến cho giáo xứ của mình là tâm linh của anh chị em, cách anh chị em cầu nguyện. Với nhiều người trong anh chị em, anh chị em cầu nguyện bằng ngôn ngữ riêng của mình. Khi anh chị em chia sẻ ngôn ngữ, thức ăn, khiêu vũ, âm nhạc—điều đó thật đẹp. Mọi thứ thật tốt lành ... Gia đình là nền tảng của xã hội. Chúng ta phải làm việc có chủ ý để bảo vệ gia đình.”

- Tổng Giám Mục Gregory J. Hartmayer, OFM Conv.

St. Thomas More:

Giáo Hội cần phải là một không gian an toàn.

Các gia đình cũng như cộng đồng tại Thánh lễ bị cuốn vào các truyền thống và đánh mất khả năng xây dựng cộng đồng ...

Cuối cùng, nhóm này tuyên bố rằng cần phải mang đức tin của chúng ta đến trung tâm của gia đình để chia sẻ với cộng đồng nói chung.

Trực tuyến:

Cộng đồng dường như bị căng thẳng. (Chất lượng của cộng đồng) dường như phụ thuộc vào giáo xứ mà anh chị em tham gia. Một số người có vẻ chào đón—những người khác có vẻ xa lánh. Một số đề cập đến các tu sĩ không tham gia.

Shrine of the Immaculate Conception:

Im lặng, hoặc không có khả năng thảo luận cởi mở (vấn đề của những người xác định là LGBTQ trong Giáo hội) ... sự im lặng không tạo ra kết quả tốt đẹp... Giáo hội của chúng ta đang làm các gia đình thất vọng vì không thể thảo luận về những vấn đề này (vấn đề LGBTQ) một cách trung thực và cởi mở.

Là cha mẹ, thực sự không có chỗ cho các gia đình (của người LGBTQ) trong Giáo hội. Mọi người mỉm cười với chúng tôi, nhưng chúng tôi không thực sự cảm thấy được đón nhận.

Cách chúng ta đối xử với cộng đồng LGBTQ cho thấy họ là một sai lầm. Khi nào chúng ta sẽ trở lại với tình yêu thương của Chúa Giê-su Ki-Tô?

Tìm thấy (giáo xứ của tôi) như một khoảnh khắc “Ah Ha”—không chỉ dành cho LGBT mà còn dành cho người vô gia cư, người nghèo, người tị nạn, Giáo Hội này là có thật. Sức mạnh của Giáo Hội là hỗ trợ tất cả mọi người.

Điều đau lòng nhất—là để ai đó rời bỏ Giáo Hội. Chúng ta có thể đi đâu khác để tìm lời ban sự sống đời đời?

NHU CẦU ĐÀO TẠO NHIỀU HƠN VÀ TỐT HƠN CHO CẢ TU SĨ VÀ GIÁO DÂN

Người tham gia đã giải quyết nhu cầu này trong tất cả các giai đoạn của cuộc đời và ơn gọi. Họ nói về sự cần thiết của việc dạy giáo lý tốt cho trẻ em, đào tạo chủng viện, dạy giáo lý và hỗ trợ gia đình, đào tạo liên tục cho thanh niên và những người trong những năm cuối đời. Ý tưởng đưa vào tất cả các thành viên trong cộng đồng, đặc biệt là phụ nữ và những người thường bị bỏ bên lề xã hội, đã xuất hiện ở hầu hết các buổi lắng nghe. Đào tạo không chỉ là vấn đề đức tin. Mọi người muốn các nhà lãnh đạo của họ được chuẩn bị để xây dựng cộng đồng của họ, xử lý những khủng hoảng không thể tránh khỏi và có thể nhận ra những cách thức hiệu quả để mọi thành viên trong cộng đồng cùng tiến lên.

St. Michael:

(Chúng ta cần) đào tạo đức tin tốt hơn cho mọi lứa tuổi (trẻ em, thanh thiếu niên và người lớn) được thực hiện bởi những người được đào tạo và chuẩn bị đầy đủ. Nhiều lần, chúng ta truyền giáo theo những gì chúng ta nghĩ, và chúng ta có thể sửa đổi Tin Mừng theo nhu cầu của chúng ta.

Chúng ta cần những người được chuẩn bị để đào tạo chúng ta để có thể duy trì tính xác thực của Tin Mừng và truyền giáo cho những người khác.

Việc truyền giáo cho gia đình không đủ nhất quán để thúc đẩy một cam kết phục vụ trong Giáo Hội và tiếp tục đào sâu đức tin.

St. Philip Benizi:

Chúng ta cần giáo dục mọi người ở cấp độ của họ. Nếu anh chị em cố gắng dạy tôi điều gì đó và sau đó cố gắng dạy con trai tôi theo cách tương tự, điều đó sẽ không hiệu quả.

Chancery:

Giáo Hội làm việc không hiệu quả cho những người khuyết tật. Việc chuẩn bị cho các bí tích quá khó khăn—khiến mọi người bỏ đi. Trọng tâm không phải là tại sao mà là vì chúng ta là người Công giáo.

Trực tuyến:

(Thể hiện) tầm quan trọng của sống trung thành và mạnh mẽ với Tin Mừng. Đức tin bị suy giảm không tốt cho cá nhân hoặc Giáo Hội. Nó không cho thấy mâu nhiệm của vai trò môn đệ ...

Các tu sĩ dường như không được trang bị đủ tốt cho mọi người để đáp lại khao khát đức tin của họ.

(Có một) sự căm dỗ đối với chủ nghĩa giáo quyền từ phía cả giáo sĩ và giáo dân (về việc luôn chờ đợi các linh mục hoặc phó tế dẫn đầu).

(Có một) nhu cầu giao tiếp tốt hơn và nhất quán hơn trong việc giải thích 'lý do' đằng sau lời giảng dạy của Giáo Hội; giải thích lý do tại sao đó là vấn đề phân định cho toàn thể Giáo Hội hay cá nhân.

(Chúng ta cần) thực hiện tốt hơn việc đưa vào người khuyết tật, đặc biệt liên quan đến giáo dục tôn giáo.

(Chúng ta) cần gặp gỡ các cá nhân ở nơi của họ; tất cả chúng ta đều thuộc các cấp độ khác nhau vì vậy tất cả chúng ta phải tiếp cận nhau ở nơi chúng ta thuộc về.

Shrine of the Immaculate Conception:

Hệ thống Trường Công Giáo đối xử không thỏa đáng với không chỉ những người LGBTQ, mà còn với những người bên lề khác.

NHẬN THỨC VỀ SỰ CHIA RẼ TRONG GIÁO HỘI

Chủ đề này dường như tạo ra mối quan tâm lớn trong những người đưa ra ý kiến về việc đó. Mọi người nhìn thấy sự chia rẽ giữa những người Công giáo có tư tưởng khác nhau, các nhóm văn hóa thuộc cùng một giáo xứ, các nhóm tuổi và những người có tư tưởng chính trị đối lập. Nhiều người cảm thấy tiến trình hiệp hành là một cách hiệu quả để giải quyết những chia rẽ này, nhưng những người khác vẫn hoài nghi.

St. Michael:

Có sự chia rẽ đáng kể giữa các ban mục vụ khác nhau. Họ không lên kế hoạch cho các hoạt động cùng nhau. Ngay cả tại các sự kiện của giáo xứ, mỗi ban mục vụ hoạt động độc lập trong không gian riêng của mình. Việc thiếu trao đổi thông tin giữa các ban mục vụ là điều rõ ràng và kết quả là phát sinh nhiều hiểu lầm. Tình trạng này làm nản lòng những người mới đến với Giáo Hội, khiến mọi người bỏ đi khi quan sát sự thiếu hiệp nhất giữa những người nên làm gương, làm chứng cho người khác.

Con người và sự chia rẽ ảnh hưởng rất lớn đến việc tham gia vào Giáo Hội.

Tương tự, có rất nhiều sự hiểu lầm giữa cộng đồng nói tiếng Tây Ban Nha và cộng đồng Anglo. Một lần nữa, sự thiếu hiệp nhất được phơi bày. Có ba cộng đồng, mỗi cộng đồng sống trong một thế giới riêng của mình, không có mối liên hệ hiệu quả giữa họ.

Bàn thảo luận của tôi đã đề cập rằng giáo xứ của chúng ta bị phân mảnh thành nhiều nhóm, các ban mục vụ và cộng đồng khác nhau. Chúng ta cần sự hiệp nhất và hỗ trợ lẫn nhau nhiều hơn.

Một người tham dự nhận xét rằng mọi người thấy buồn khi các linh mục không tham dự các sự kiện của giáo xứ. Người tham dự này tin rằng mọi người muốn thấy các linh mục của họ là thành viên tích cực của cộng đồng.

St. Philip Benizi:

COVID đã làm xáo trộn sự chú ý của chúng ta. Chúng ta bị phân rẽ.

Vai trò của 'nữ diễn viên phụ' (được) đặt vào phụ nữ, đó là một kịch bản tốt nhất. Tội tệ nhất, phụ nữ được coi là công nhân/người lao động của vương quốc, trong khi hiếm khi, nếu có bao giờ 'hiện diện trong căn phòng nơi sự việc diễn ra.' Phụ nữ hiếm khi giữ vai trò ra quyết định.

Chancery:

Lời mời gọi là đi theo Chúa Ki-Tô. Đôi khi chúng ta dành thời gian chuẩn bị bàn ăn nhưng chúng ta nói rằng chúng ta không thể ngồi ở đó—gia đình là nền tảng của Giáo Hội. Trẻ em là HIỆN TẠI chứ không phải tương lai. Giáo dân có khả năng trao quyền cho Giáo Hội, nhưng Giáo Hội bị giới hạn bởi giáo dân và linh mục. Sự đa dạng có thể nở rộ, nhưng khi chúng ta bám vào cách làm cũ kĩ, nó sẽ bị còi cọc. Các linh mục cần phải cởi mở để phục vụ tất cả mọi người. Chúng ta cần các linh mục của mình để phát triển thêm kiến thức về các cộng đồng khác. Họ dường như không muốn vượt qua trở ngại để tìm hiểu nhau. Chúng ta cần trân trọng lẫn nhau, liên tục mở cửa ra bên ngoài.

Có đề nghị rằng những tiếng nói thận trọng hơn có thể giúp tìm ra điểm chung bằng cách lắng nghe và khoan dung với nhau để cùng nhau tiến về phía trước, chứ không phải tách rời nhau.

Lãnh đạo giáo dân (phụ nữ) không được đưa vào như đáng lẽ phải có.

Chúng ta cần tiếng nói của phụ nữ trong vai trò lãnh đạo.

St. Thomas More:

Chúng ta cần tìm một nền tảng trung gian giữa chủ nghĩa truyền thống và hiện đại hóa, bằng cách nhớ rằng tất cả chúng ta đều là một thân thể.

Điều quan trọng là nhớ bài đọc từ Sách Rô-ma: Chúng ta là một thân thể. Nhưng nhóm này hỏi, hiệp nhất là như thế nào? Chúng ta có thể tôn vinh sự đa dạng không? Bằng cách trả lời hai câu hỏi này, chúng ta sẽ có thể tham gia sâu sắc và tiến ra bên ngoài với những người bên lề.

Trực tuyến:

(Chúng ta) không thể hành động vì sợ hãi với tư cách là Giáo Hội—sợ mất một cái gì đó, sợ đưa vào ai đó—đó là Thượng Đế, làm sao chúng ta có thể sợ hãi nếu chúng ta tin cậy Thượng Đế và Chúa Thánh Thần?

(Có sức mạnh trong) sự đưa vào tình yêu thương—không thể có quá nhiều, và hy vọng

Chúng ta cần tìm không gian cho những người trẻ tuổi.

Mọi người cảm thấy thiếu tính hòa nhập, đặc biệt là liên quan đến vai trò của phụ nữ. Với tư cách là Giáo hội, chúng ta có thể làm gì cho người nghèo? Có cách nào chúng ta có thể lắng nghe họ không? Chúng ta đã nói về tính hòa nhập cho trẻ em. Thật khó để chuẩn bị quần áo cho tất cả trẻ em để đến nhà thờ đúng giờ.

Chúng ta đang làm gì để hỗ trợ những bậc cha mẹ mà có thể không nhận được bất cứ điều gì từ Thánh Lễ đó (vì những đứa trẻ cần được chăm sóc). Chúng ta đã nói về tính hòa nhập trong việc làm cho việc giảng dạy trở nên dễ tiếp cận cho tất cả mọi người, cho phép những người có nhu cầu đặc biệt tiếp cận với các bí tích.

Là một Giáo Hội, chúng ta làm gì cho người nghèo? Làm thế nào chúng ta có thể giang tay ra để làm điều gì đó như thế này với những người mà xã hội coi là nghèo? Làm thế nào để chúng ta giúp đỡ họ, nhìn thấy họ, hỗ trợ họ?

KẾT LUẬN

Tinh thần chung của

các buổi lắng nghe phản ánh một tình yêu lớn lao đối với Giáo Hội và mong muốn lớn lao tham gia vào việc làm cho Giáo Hội trở nên mạnh mẽ và sôi nổi hơn thông qua việc tham gia vào Công Nghị và trong đời sống cộng đồng hàng ngày của các cộng đồng giáo xứ.

Như một người tham gia đã nói,

“Chúng ta là Thân Thể Chúa Ki-Tô và chúng ta tôn kính Chúa Ki-Tô trong nhau.”

Faith Part
Priests Being
One Group Parish Laity
Leadership Between
Listening Children Need Time Each
Involved Christ Know More Ministries
Community Out
Good Life Heard Important Others Bring
Spirit Church Holy
Body Different Mass
Love People Help
Family Synodal Young
Better

2401 Lake Park Drive • Smyrna, GA • 30080-8862
Telephone: 404-920-7800 • Fax: 404-920-7801

www.archatl.com